

indgaaende Grad vil komme til at beskæftige sig med grønlandske Forhold. Der er meget, vi have forsømt deroppe, meget at gøre godt, og vi have Midler til at gøre godt med. Som jeg senere skal vise, have de grønlandske Kasser selv adskillige Penge at raade over, og vi have i Aarenes Løb, uagtet vi ved vore Krige og andre uheldige Forhold have paaført den grønlandske Handel uforskyldte store Tab, dog taget adskillige Millioner hjem som Nettoudbytte af vort Forhold til Grønland, som den Dag i Dag bero i den danske Statskasse, og som i yderligere Grad forpligtede os til ikke at tage finansielle Hensyn, hvor det gælder om at komme Grønlanderne til Hjælp.

Den Grundlov, som gælder for Grønlanderne og er Grundlaget for deres selvstyrende Institutioner, er: Foreløbige Bestemmelser om Grønlandernes Kasse og Forstanderskaberne i Grønland af 31. Januar 1872 med den ved Indenrigsministeriets Resolution af 21. April 1881 fastsatte forandrede Affattelse af nogle af Paragrafferne. Det er foreløbige Bestemmelser af 1782 i en noget forandret Skikkelse. De første Paragraffer i disse foreløbige Bestemmelser handle om Grønlandernes Kasser, og der foreskrives først i § 1, at for de ved Kolonierne indhandlede grønlandske Produkter betaler den kongelige grønlandske Handel, foruden hvad der bliver at erlægge efter Taksten, endvidere $\frac{1}{5}$ af dette Beløb; denne Del, der altsaa udgør $\frac{1}{6}$ af den hele Betaling, skal Sælgeren afgive til Grønlandernes Kasse; den udbetales ham derfor ikke, men godskrives denne Kasse aarlig i en egen dertil indrettet Regnskabsbog. Som man vil se, vil dette sige, at man her paa lægger Grønlanderne en Indkomstskat af 20 pCt. $\frac{1}{5}$ af Prisen paa de Varer, som sælges til den grønlandske Handel, maa Grønlanderne afse til offentlige Formaal, til deres offentlige Kasser. Det er en Skat paa 20 pCt. Det er ingen ringe Skat; naar vi skulde op paa 20 pCt. herhjemme, vilde vi nok ordentlig beklage os. Og saa er man oven i Købet brutal nok fra visse Sider til at paastaa, at det ikke en Gang er Grønlandernes Penge, men at det er Penge, der tilhører Den grønlandske Handel. Men det tror jeg dog, man kan blive enig om er fuldstændig forkert. Det er galt nok, at man opkræver en saa høj Skat, men at nægte Grønlanderne Ejendomsretten over de Midler, som fremgaa af Skatten, vilde dog være at gaa for vidt.

Det fremgaa tydelig af § 1, at det

er Sælgeren, altsaa Grønlanderne, som afgive Beløbet til Grønlandernes Kasse. Denne Skat paa 20 pCt. tilfalder altsaa Grønlandernes Kasse, og af den tilhører $\frac{2}{3}$ vedkommende Kolonis særlige Kasse og den ene Trediedel vedkommende Inspektors Fælleskasse, og saavel Kolonikassen som Fælleskassen erholde hver sin egen Konto i ovennævnte Regnskabsbog. Disse Bestemmelser findes i § 2. Saa foreskrives der i § 16, at $\frac{1}{3}$ af hver Fælleskasses aarlige Indtægt henlægges til en særlig Fond for hele Grønland, om hvis Anvendelse nærmere Bestemmelse tages af Indenrigsministeriet.

Hermed er det grønlandske Skattesystem i Orden. Man opkræver en Indkomstskat af 20 pCt., som indgaaer i Kolonikassen, hvis Formaal er at yde Hjælp i Trangstilfælde, og som i det hele er en Art kommunal Institution for Grønland. $\frac{1}{3}$ heraf gaar til Fælleskassen for hele Inspektoratet, som har et noget videre Formaal, og $\frac{1}{3}$ deraf igen gaar til en Fællesfond, som skal anvendes til Fordel for Foretagender, der vedrøre hele Grønland. Saaledes er det hele bygget op i Midten af forrige Aarhundrede, og det er den af alle Grønlands Venner og alle, der kende til grønlandske Forhold, højtagtede Dr. Rink, som er Ophavsmand dertil. De Beløb, som gaa i Kolonikasserne, bestyres af Forstanderskabet. Forstanderskabet i hvert Kolonidistrikt bestaar af Præsten som Formand, Kolonibestyreren som Regnskabsfører, Lægen, Assistenterne og Kateketerne og Brødremissionens Forstandere samt derhos for hvert mindre Distrikt en indfødt, som enten endnu er en dygtig Kajakfanger eller i alt Fald har været en saadan og kun formedelst Legemssvagthed har opgivet Fangsten. Altsaa, foruden Embedsmændene, som ere selvskrævne Medlemmer af Forstanderskabet, er enhver dygtig Kajakfanger valgbar til dette. Valgret til Forstanderskabet have Familieoverhovederne i Distriktet. Distriktets Indvaanere skulle i Almindelighed alene igennem deres Forstander henvende sig til Forstanderskabet, ligesom ogsaa dette kun forhandler med dem gennem ham. Forstanderen skal føre Tilsyn med, hvad der foregaaer i hans Distrikt, overholde god Orden og være sine Landsmænd til Vejledning og Eksempel. Ligeledes skal Distriktets Formand meddele alle de Oplysninger, som maatte affordres ham af Forstanderskabet og Inspektøren, alt efter en af den sidstnævnte ham meddelt Instruks. Ethvert valgt Medlem faar 6 Kr. for hvert